

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv Odluke Komisije C(2020) 8969 *final* od 17. prosinca 2020. kojom se odbija njegov zahtjev za, s jedne strane, utvrđenjem da je društvo Veolia Environnement S.A. povrijedilo članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 139/2004⁽¹⁾ time što je steklo udio od 29,9 % u temeljnom kapitalu društva Suez a da pritom nije dobilo Komisijino prethodno odobrenje i, s druge strane, donošenjem privremenih mjera protiv tog društva na temelju članka 8. stavka 5. točke (a) te uredbe, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju u vezi s člankom 296. UFEU-a. Tužitelj navodi da Komisija nije ispunila zahtjeve iz članka 296. UFEU-a time što je donijela odluku čije obrazloženje ne omogućava ni njoj ni Općem sudu da razumiju razloge koji su je doveli do toga da smatra da se primjenjuje automatsko odstupanje iz članka 7. stavka 2. Uredbe EZ o koncentracijama. Tužitelj također prigovara da pobijana odluka sadržava proturječno obrazloženje u pogledu primjenjivosti članka 7. stavka 1. Uredbe EZ o koncentracijama na stjecanje udjela od 29,9 % u njegovu temeljnom kapitalu. Naposljetku, tužitelj smatra da se pobijanom odlukom, bez dovoljnog obrazloženja, odstupilo od ustaljene sudske prakse suda Unije u vezi s načelom uskog tumačenja izuzetka od suspenzivnog učinka iz članka 7. stavka 2. Uredbe EZ o koncentracijama.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 2. Uredbe EZ o koncentracijama. Tužitelj s tim u svezi smatra da je Komisija povrijedila tu odredbu time što je smatrala, kao prvo, da se iznimka predviđena tim tekstom treba primjenjivati na cjelokupnu transakciju jedinstvene koncentracije koju planira društvo Veolia, iako je ta iznimka bila očito bespredmetna i stoga neprimjenjiva na tu transakciju i, kao drugo, da sve pravne transakcije koje čine jedinstvenu koncentraciju trebaju biti obuhvaćene istim pravnim režimom u pogledu tog članka. Tužitelj također smatra da to što je Komisija primijenila iznimku predviđenu tom odredbom na privatno stjecanje vrijednosnih papira od samo jednog prodavatelja čini dodatnu povredu tog teksta. Naposljetku, tužitelj prigovara Komisiji da je smatrala da je društvo Veolia ispunilo uvjet u vezi s prijavom koncentracije bez odgode.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.)

Tužba podnesena 25. veljače 2021. – QI/Komisija

(Predmet T-122/21)

(2021/C 138/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: QI (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi završna izvješća o ocjeni karijere, koja se odnose na tužiteljicu, za 2018. i 2019.;
- poništi, ako je to potrebno, odluku o odbijanju žalbe od 16. studenoga 2020.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepoštovanju primjenjivih Općih provedbenih odredbi. Kad je riječ o izvješću o ocjeni za 2018., tužiteljica ističe nezakonitu reviziju toga je li rad bio zadovoljavajući, provedenu u fazi žalbe. Kad je riječ o izvješću o ocjeni za 2019., tužiteljica kritizira intervenciju drugostupanjskog ocjenjivača u ranoj fazi. Naposljetku, kad je riječ o dvama izvješćima, tužiteljica se poziva na pogrešku prilikom tumačenja i primjene na njezinu situaciju članka 2. stavka 3. točke (a) Općih provedbenih odredbi i članka 4. tih odredbi.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti nepristranosti i neutralnosti, povredi dužnosti pružanja pomoći i dobre uprave, povredi članka 21.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i zlouporabi postupka.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, materijalnim netočnostima u pogledu činjenica, zlouporabi navoda koji nisu povezani s objektivnim činjenicama i povredi pojma dužnosti odanosti.

Tužba podnesena 25. veljače 2021. – Mariani i dr./Parlament

(Predmet T-124/21)

(2021/C 138/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Thierry Mariani (Pariz, Francuska) i 22 druga tužitelja (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 1. Uredbe (EU, Euratom) 2020/2223 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. prosinca 2020. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 u pogledu suradnje s Uredom europskog javnog tužitelja i djelotvornosti istraga koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (SL 2020., L 437, str. 49.), i, konkretno, tako izmijenjeni i dodani članak 3. stavak 11., članak 4. stavak 2. točke (a) i (b), članak 5. točku (a) stavak 1., članak 7. točku (b) stavak 3.a, članak 9.a stavke 1. do 4.;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), Europske konvencije o ljudskim pravima, općih načela priznatih sudskom praksom, Protokola o povlasticama i imunitetima zastupnikâ, Poslovnika Europskog parlamenta i Statuta zastupnikâ.